Impresii “Romeo si Julieta la Mizil”
Editia a VII-a

Impresii... Impresii... Impresii... Impresii... Impresii...

EMIL PROŞCAN, primarul oraşului Mizil

25 ianuarie 2014! O zi în care iarna a ţinut cu tot dinadinsul să-şi impună adevărata personalitate! Însemnătatea şi valoarea acestei zile a fost dată şi de personalităţile care, pe un timp care te ţintuia în casă, au onorat cu prezenţa, această zi devenită o autentică sărbătoare a culturii. S-au ignorat distanţe, frig, viscole şi oameni împătimiţi de epigramă, poezie, suflet, viaţă, au (re)venit la Mizil.

Precum albul zăpezii dintr-o coală ce-şi aşteaptă dreptul de a fi scrisă a fost! Un neant în care cuvintele înălţau zmee, săreau coarda sau se jucau „de-a oamenii mari", pentru ca apoi să se transforme în feţi frumoşi şi ilene consânzene. „Cuvântul este sunet şi culoare, e mesagerul gândului uman", spunea Tudor Vianu. Cei care au vorbit, cu siguranţă, au intuit, printre rafalele viscolului de afară, respiraţiile de cuvinte ale celor prezenţi. Privirile scânteiau zâmbete, în aer se simţea încărcătura de vibraţie şi simţire. O lecţie despre viaţă cu titlul: „Haideţi să învăţăm să simţim că existăm"! a fost! A fost şi încă mai este! Sala, aparent mică, a devenit un sanctuar în care sufletele prezente primeau milostenii. Ca la gura sobei s-au depănat amintiri, s-au făcut incizii în realitatea de azi, s-au spus poveşti despre viaţă, despre oameni, s-a râs copios dar s-au realizat şi momente de înaltă sensibilitate. Epigrama şi poezia au fost la loc de cinste, la fel şi amfitrionii. Viscolul de dincolo de ferestre accentua căldura şi intimitatea grupului de oameni ce-şi regăseau aici mare parte din căutările la care, din când în când, sufletul dă brânci. Albul zăpezii era peste tot. Sărbătoarea Liceului „Grigore Tocilescu" a devenit un pretext de care profită pelerinii căutători de comori şi frumos întru bunăstarea sufletului. Cu mulţi dintre ei ne-am împărţit reciprocitatea plăcerii de a fi împreună. Regăsirea de sine a fost leitmotivul trăirilor ce s-au desăvârşit aici! S-a improvizat, cu succes, starea naturală de bine, universul zâmbetului şi al libertăţii de a fi. A fost ca în copilărie!

Felicitări şi mulţumiri celor care au făcut să fie aşa!

Prof.CONSTANTIN MOLDOVAN,
primarul comunei Mănăstirea Humorului

Mizil - locul special în care iubirea învinge şi viscol, şi ger, şi timp, şi depărtări... Că nu degeaba Festivalul de poezie şi epigramă de aici se numeşte „Romeo şi Julieta!" O întâmplare frumoasă, dar deloc întâmplătoare, care apropie oamenii - prin puterea cuvântului - întru slava şi trăinicia prieteniilor înfiripate la margini de vers. Cu amintiri de neuitat şi cu gândul întors acolo unde mi-a cântat, şoptit, poezia şi chitara, aduc omagiul meu organizatorilor, pentru osteneala depusă şi pentru ospitalitatea de care au dat dovadă mereu.

Şi îi asigur că - dacă mă vor invita - voi reveni, cu drag, pentru a regăsi, pe holurile Liceului „Grigore Tocilescu", parfumul iubirilor de altădată, stropite cu roua aducerilor aminte. Îmbrăţişări pentru toţi cei care iubesc, respectând sentimentul, pentru toţi cei care cred, închinându-se visului şi pentru toţi cei care speră, zâmbind vieţii!

Prof. Univ. Dr. ALEXANDRU ŢICLEA, rectorul Universităţii Ecologice din Bucureşti, avocat – Baroul Bucureşti

Sincer, nu credeam că Mizilul nostru este atât de valoros din punct de vedere al unei culturi rafinate şi pretenţioase. I se potriveşte de minune zicala „Omul sfinţeşte locul“, şi îi am în vedere, în primul rând, pe prof. Laurenţiu Bădicioiu, profesorul-director Victor Minea, primarul-scriitor Emil Proşcan. Felicitări! Am fost profund impresionat de calitatea înaltă a Festivalului: participanţii de vază, profesionişti veritabili; nivelul ridicat al creaţiilor; obiectivitatea notărilor. Organizarea a fost ireproşabilă, iar cele două zile (24 şi 25 ianuarie 2014), pline de manifestări spirituale, prieteneşti, neoficiale, mi-au bucurat sufletul. Oraşul este mic, dar Festivalul este Mare! La mulţi ani!

CLAUDIU-VALERIU CONTEVICI, Constanţa

Şi până acum, oraşul prahovean ocupa un loc special în sufletul meu: în 2010, total debutant în epigramă, am câştigat un premiu care m-a făcut să devin un slujbaş devotat al Reginei Epigrama. Însă, abia în acest an am ajuns în oraşul nemurit de Caragiale, Ranetti, Bogza, Agatha Grigorescu-Bacovia, Tocilescu şi alţi uriaşi. Ce am găsit aici, mi-a depăşit toate aşteptările: un primar-poet (Emil Proşcan), un director de liceu, de o formidabilă civilitate (Victor Minea) şi un profesor caracterizat de un nobil entuziasm (Laurenţiu Bădicioiu) au pus în scenă un eveniment cultural care a devenit, deja, un brand al oraşului, prin afluenţa de personalităţi şi concurenţi talentaţi!

Vrând, parcă, să ne pună pe toţi la încercare, Dumnezeu ne-a dat, în acele zile, iarnă grea, care, însă, doar a probat, încă o dată, generozitatea şi priceperea organizatorilor de a depăşi orice obstacol, făcându-ne pe noi, cei înzăpeziţi, să ne auto-definim drept ,,sinistraţii veseli"! Au fost zile imposibil de uitat vreodată! În numele meu şi al ,,Legiunii Tomitane", vă mulţumim şi vă dorim să rămâneţi veşnic aceiaşi oameni minunaţi! Şi vă asigur că, pentru toţi cei care au fost acolo, Despărţirea de Mizil/ E \ plecare în exil! Iată, mai jos, câteva… fulguraţii scrise la Mizil:

Chiar şi-acum când sunt chemat
La o cancelarie,
Simt aşa, un tremurat
Ba chiar urticarie.

Am scăpat de-această boală
Într-un mod subtil
Rămânând închişi în şcoală,
Iarna la Mizil.

Pe un timp sfidând firescu'

Geruri şi ninsoare
Ne-am simţit la „Tocilescu”
Ca-ntr-o zi cu soare!

Să vă spun eu care-i şpilul:
În istorie sunt scrise
Două mari oraşe-nchise,
Roma şi Mizilul!

Nu e floare ca trifoiu’
Câine-aşa cum e copoiu’
Fotbalist ca Răducioiu
Sau atlet cum e Floroiu
Băutor ca Văcăroiu
Nici poet ca Andriţoiu
Instrument cum e oboiu’
Sau oraş precum Băicoiu’
Nu e munte ca Nehoiu
Şi show-man ca Bădicioiu!

ELIS RÂPEANU, doctor în filologie

„Je n’ai jamais voulu ecrire rien d’imagination.”(Restif de la Bretonne)[N-am vrut niciodată să scriu ceva din imaginaţie)

Bucureşti, 3 februarie 2014
Festivalul internaţional de poezie şi epigramă (în limba română) „Romeo şi Julieta la Mizil” a ajuns la ediţia a VII-a, anii la care, azi, copiii din clasa 0 (zero) trec în clasa I. Şi, într-adevăr, anul acesta, spre deosebire de alţi ani, festivalul s-a transformat într-un adevărat regal de epigramă. Viscolul şi gerul de afară nu i-a împiedicat pe epigramişti să vină la căldura dinăuntru, în oraşul lui **George Ranetti** (1875-1928), cel care s-a dus Dincolo la numai 53 de ani, dar a rămas, în literatură, ca gazetar şi renumit umorist. Merită să amintim că a lucrat la revistele de profil precum **Moş Teacă,** apoi la **Moftul Român** a lui **Caragiale**, apoi a scos **Zeflemeaua** (1901-1904) şi în 1904, împreună cu **N.D. Ţăranu**, revista **Furnica.** Deşi fiu de avocat, s-a luptat cu sărăcia pe care a ironizat-o permanent în scrierile sale, pline de voioşie şi umor: cronici rimate, fabule, satire. În fabulă aduce o notă originală: alegoria naraţiunii se referă la lucruri, nu la animale. În „Romeo şi Julieta” situaţiile shakespeariene sunt „traduse” în condiţiile urbei Mizil, realizând o satiră dramatică, plină de umor, caricaturizând moravurile politice ale vremii sale. Piesa a fost interpretată de marele actor **Ion Brezeanu** (singurul care l-a întrecut, la pahar, pe **Păstorel**) şi de **N. Soreanu,** care au jucat-o de multe ori, cu un succes neînchipuit. Acest umorist a adus celebritate Mizilului şi Mizilul, la rândul lui, prin acest festival, îi readuce celebritatea.
Epigramişti din 7 judeţe au sosit în oraşul din câmpie, cu zăpada învârtejită de viscol. E urbea unde cândva, era staţie de poştă (**menzil** în turcă), în secolele XVIII-XIX şi unde, în timp ce

schimbau caii, călătorii serveau, la botul calului, un păhărel de vin şi un mizilic-cuvânt derivat de la **menzil,** de la care, se susţine, vine numele oraşului Mizil, numit înainte Isteu, menţionat documentar la 6 iulie 1585. Cei veniţi de departe, cu trenul, au sosit la Mizil în ajunul festivalului, prinzând ultimele ore de timp frumos. Dar nici bucureştenii nu s-au lăsat înspăimântaţi de mânia naturii, au înfruntat viscolul care purta maşina dintr-o parte în alta a şoselei şi o învăluia în albul compact al zăpezii. La volan, neîntrecutul „şofer" Laurenţiu Ghiţă, responsabil nu numai pentru viaţa lui ci şi pentru a celor trei personalităţi din maşină: Şt. Cazimir, George Corbu şi Elis Râpeanu. La faţa locului am aflat că de aceeaşi vitejie, chiar de eroism, a dat dovadă şi Meravei Mihaela, venită cu maşina de la Constanţa, fiind câştigătoarea marelui premiu la poezie. De altfel, a fost şi singurul premiant de la Poezie prezent la manifestare.

Înainte de a intra în desfăşurarea manifestării culturale, s-a ţinut un moment de reculegere în memoria celor care ne-au părăsit: Nicolae Boaru – director al Bibliotecii Judeţene „Nicolae Iorga", Ion Petre, mizilean şi fost primar în Panciu şi Mihai Danielescu – epigramist din Ploieşti. Cine-şi putea imagina că, exact peste trei zile, vor trece în lumea umbrelor încă doi mari epigramişti: Nelu Ionescu-Quintus din Ploieşti, în al 95-lea an de viaţă, fratele mai mic al maestrului Mircea Ionescu-Quintus, şi Victor Macarevici din Bucureşti? Îi vom cinsti şi ne vom reaminti de ei, odată cu epigramele lor, datorită cărora au gustat şi ei un strop de nemurire.

Cum, din cauza timpului nemilos, au lipsit mulţi invitaţi de seamă, destinaţi să-şi spună cuvântul despre manifestare, despre cărţi, despre Mizil, devenit în acea zi centrul cultural al ţării, i-a creat mai mult „spaţiu" pentru ca, în sala de festivităţi a Liceului „Grigore Tocilescu", într-o atmosferă intimă, cu toată lumea pe scaune, nu ca la alte ediţii, când oamenii stăteau în picioare, pe margine-epigramiştii să se perinde pe la „tribună" (microfon), cu cele mai ingenioase epigrame. Nu numai pentru ei, dar, mai ales pentru ei, momentul de după festivitatea de premiere s-a transformat într-un eveniment deosebit de încântare şi de desfătare a spiritului pentru toţi cei prezenţi în sală, în frunte cu primarul, Emil Proşcan, directorul liceului, Victor Minea şi neobositul profesor Laurenţiu Bădicioiu, sufletul festivalului. Premiile la epigramă-ca şi cele de la poezie-sunt cunoscute din presă, de pe internet, de la Radio TV, parteneri mass media şi din volumul editat ca oglindă a festivalului. Ceea ce nu se ştie, dar se poate intui, este plăcerea cu care auditoriul s-a delectat ascultând epigramele celor veniţi de departe, să se bucure de această manifestare culturală, unică nu numai în judeţ, ci chiar în ţară prin felul în care ştie să ridice Mizilul-un oraş mic-la importanţa de centru spiritual al ţării, închinat lui George Ranetti-prieten al lui I.L.Caragiale şi A. Bacalbaşa. Au strălucit prin măiestria lor de mânuitori ai condeiului ascuţit, epigramişti din Chişinău (Gh. Bâlici), Iaşi (Vasile Larco), Constanţa (Dan Norea, Petru Brumă, Val Contevici), Cluj Napoca (Efim Tarlapan), Vama, Suceava (dr. Sorin Cotlarciuc), Mănăstirea Humorului (Constantin Moldovan), Grindu, Ialomiţa (Florian Abel), Costeşti, Vaslui (Ioan Toderaşcu), şi din Bucureşti (Şt. Cazimir, Elis Râpeanu, George Corbu, Laurenţiu Ghiţă).

Pe lângă aceştia s-au prezentat la microfon şi alţi iubitori ai catrenului sau, mai ştii, viitori epigramişti; dintre aceştia, am reţinut numele unui mizilean ajuns pe trepte înalte ale culturii: Prof.univ.dr. Alexandru Ţiclea.

A impresionat semnificaţia madrigalului lui Florian Abel, cu ecou de aforism închinat Mizilului:

Prin stepa rece-n viscole brăzdată
Sau prin furtuni de jar ce-l înconjoară,
Mizil nu va renaşte niciodată
Deoarece nu a învăţat să moară.

Epigramiştii mulţumesc celor ce au făcut posibilă existenţa acestei manifestări culturale care implică şi concurs de epigramă, înfrăţindu-se astfel, prin fire nevăzute, de cel din Bucureşti, tot din ianuarie, care a ajuns la ediţia a IX-a şi poartă numele „Mircea Trifu", omagiu adus primului preşedinte al Uniunii Epigramiştilor din România care, începând cu 1969, a redeşteptat epigrama românească, readucând-o la nivelul dintre cele două războaie mondiale şi ridicând-o la nivelul spiritualităţii moderne. Epigramiştii s-au simţit în largul lor şi speră ca vioiciunea şi ingeniozitatea epigramei să se manifeste şi în cadrul ediţiilor viitoare.

Condeiul care scrie aceste rânduri, care speră ca în august să rotunjească trei sferturi de veac, îşi exprimă confesiunea sa de credinţă:

Cât rostul epigramei îl împart
Cu-atâţi confraţi ce scriu să-i dea putere
De epigramă n-o să mă despart
Nici dacă anii se vor strânge-n ere.

LAURENŢIU GHIŢĂ, redactor-şef la revista *Epigrama*

Chiar în situaţia în care codurile portocalii au înjumătăţit numărul invitaţilor sosiţi la Mizil, cei care au răzbit au dat valoare şi consistenţă acestui eveniment care inaugurează seria festivalurilor epigramatice din ţară în fiecare an! Mulţumim organizatorilor inimoşi care continuă să ţină aprinsă scânteia acestui *happening*!

Spre fericirea gazdelor, deplină,
Zăpada, viscolul şi vremea rece,
I-mpiedicară pe mai mulţi să vină,
Dar şi pe cei care-au venit, să plece!

Iar, pentru anul viitor, că tot ne luptăm în fiecare an cu viscolele şi nămeţii:

Considerăm că nu e inutil
(Şi viscolul de-afară e dovada)
Să-organizaţi, la anul, la Mizil,
Doar Festivalul „ALBĂ CA ZĂPADA"!

FLORIAN ABEL, Marele Premiu „George Ranetti" la Secţiunea *Epigramă;* Grindu, Ialomiţa

A vorbi despre minuni înseamnă a uita lucrurile banale. A vorbi despre banalităţi înseamnă a ignora minunile. A vorbi despre frumuseţe înseamnă a gândi Mizilul.

Mulţumim pentru această întâmplare!

GHEORGHE BÂLICI, Chişinău, Premiul „Grigore Tocilescu”, Secţiunea *Epigramă*

Aţi fost nemaipomeniţi! Mi-a plăcut mai ales cum aţi organizat înzăpezirile acelea, de care abia de am scăpat împreună cu tânărul Tarlapan. Dincolo de orice glumă, chiar sunteţi nişte organizatori minunaţi din toate punctele de vedere şi, dacă nu mă aştepta primăria Chişinău, care fără de mine se descurcă cu greu, aş mai fi rămas vreo săptămână, mai ales că era şi cu cine, şi cu ce...
Vă îmbrăţişez şi aştept să ne revedem!

PETRU-IOAN GÂRDA, Cluj

Un vis a fost Festivalul de la Mizil din acest an, un vis frumos în cele din urmă: ce poate fi mai reconfortant decât căldura dinăuntru atunci când afară e viscol necruţător. Căldura unei şcoli, căldura sufletelor unor oameni cu totul speciali cum este profesorul Laurenţiu Bădicioiu, profesorul Victor Minea - directorul liceului, scriitorul Emil Proşcan - primarul. Cum sunt marile personalităţi ale culturii şi literaturii române de pe ambele părţi ale Prutului, care participă an de an la festival. Cum sunt marii epigramişti, (nu) întâmplător mari prieteni, gata să parcurgă sute de kilometri, pe orice vreme, pentru a stârni un hohot de râs în faţa unei audienţe avizate. Sunt sigur că

fenomenul Mizil va continua şi îmi va face plăcere orcând să fiu, de aproape sau de departe (fizic), o cât de mică parte din măreţia lui.

DOINA GUMENIUC, Chişinău

M-am îndrăgostit atît de mult de Romeo încât am decis să-l dăruiesc etern… Julietei, astfel cum Romeo şi Julieta din Mizil sunt minunea ce admiră minţi cusute din firele logice ale inimii. În Mizil inima are logică!
Cu drag de viaţă (creaţie), Doina Gumeniuc.

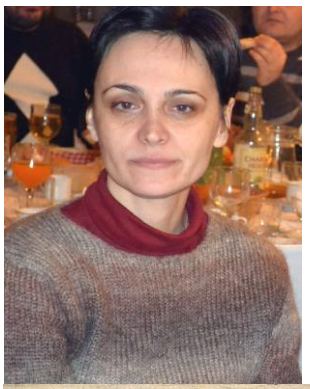

VIOLETA URDĂ, Bucureşti

25 ianuarie, anul de graţie 2014. Gara Mizil, decor siberian. Privit din tren, câmpul pustiu şi viscolit părea un haiku.
La coborâre, în ritmul paşilor, deşi m-aş fi aşteptat să aud lupii urlând, am simţit parfumul unui orăşel provincial înţepenit în alb: ca o poantă surprinzătoare, într-o adevărată împletire a simţurilor...
În acea zi, Mizilul a fost şi basm, şi poem, şi epigramă. O mare inimă aburindă: organizatori, gazde şi invitaţi laolaltă, într-un festival de zile albe... ca ninsoarea ce l-a colindat.

Dipl. ing. FLORENTIN CHIVULESCU, Bucureşti
Preşedinte ROMWINGS

Am pornit spre casă, în pre-ziua Festivalului, cu mult pozitivism dar şi oarecare teamă, fiind avertizat de soţia, meteorolog de profesie, că toate urgiile iernii se vor abate asupra micului nostru oraş natal. Meteorologul de serviciu nu s-a înşelat, dar nici ce am găsit eu acasă nu m-a dezamăgit, ba dimpotrivă a meritat tot efortul. Ce am găsit aici? Am găsit oamenii vii, oameni deştepţi, oameni frumoşi, care ştiu şi să trăiască împreună şi să clădească împreună. Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil", ediţia princiară cu numărul VII, catalogat metaforic atat de frumos de tine „Departe de Lumea Dezlănţuită", mi-a demonstrat că indiferent de vicisitudinile de orice fel, oamenii care iubesc arta sub diferitele ei forme, că-i poezie, epigramă, pictură, muzică, teatru sau design vestimentar, găsesc calea să se întâlnească, să socializeze şi să facă să ardă spiritul uniunii culturale româneşti în cele mai insolite locuri. Iar dragul nostru Mizil este, pentru mulţi, insolitul care atrage în mod inexplicabil pe fraţii noştri de peste Prut, dar şi poeţi şi celebrităţi ale lumii scriitoriceşti din România. Eu nu am decât a spune: „Omul Sfinţeste Locul!" iar tu Laurenţiu, cu dl. prof. Minea, spiritul tău poetic şi pragmatismul unui matematician, aţi ridicat vibraţia urbei din ţărâna rutinei la înalte cote de frumuseţe spirituală. Vă mulţumesc!

SILVIU CRISTACHE, Oltenița, jud. Călăraşi

Pentru al 7-lea an consecutiv, don-juanul Romeo a făcut eforturi deosebite de a-şi reîntâlni iubita la Mizil. Cine e ea? Toţi ştim: este POEZIA, acea înşiruire de cuvinte care exprimă un sentiment cald, cu care poţi cuceri o lume. Baba Dochia, cu toate că şi-a aruncat săgeţile otrăvite, înzăpezind o „gaşcă" de oameni veseli în micul oraş prahovean, nu a putut face faţă farmecului (de acum bobocel în primul an de şcoală) Romeo. El a reuşit încă o dată să cânte şi să încânte atmosfera. Aceleaşi figuri calde, aceiaşi oameni simpli, uniţi de o pasiune: poezia/epigrama. Totul a fost la superlativ, de la organizare până la calitatea materialelor trimise. Zăpada, viscolul, maşini înzăpezite nu au putut opri Festivalul care, an de an creşte, fiind din ce în ce mai cunoscut în ţară şi peste hotare! A reuşit, totuşi, să oprească o serie de oameni de valoare, cărora le-a fost practic imposibil să fie prezenţi. Nu vom uita de ei şi le mulţumim că s-au gândit la noi de departe, cum şi noi ne-am gândit la dânşii.

IOAN TODERAŞCU, Costeşti, jud. Vaslui

…Şi a fost a şaptea ediţie a Festivalului "Romeo şi Julieta la Mizil". Când au trecut anii, oare?

Un festival frumos, de toată fala,
Dar despre care-mi vine tare greu
Să cred că va începe mâine şcoala,

Când de atâţia ani e la liceu!...

Da, de şapte ani, poezia şi epigrama sunt la Liceul „Grigore Tocilescu”, din Mizil. Cred că este singurul liceu din ţară în care epigrama se cultivă, „fără menajamente”. Pentru un epigramist ca mine, acest lucru e o adevărată revelaţie! Îi felicit şi îmi scot păl… - pardon! - căciula în faţa celor doi oameni extraordinari care se implică, până la epuizare, în realizarea acestui proiect: profesorii Victor Minea şi Laurenţiu Bădicioiu. Să ne trăiţi, dragi prieteni ai poeziei şi epigramei!

În ciuda vremii nefavorabile, a fost o ediţie extrem de reuşită, toţi invitaţii (care au ajuns!) fiind primiţi şi trataţi cu multă căldură (atât la propriu cât şi la figurat), respect, voie bună, vorbe frumoase şi, mai ales, cu de-ale gurii. Şi, Doamne, cât ne-au uns le suflet toate acestea, după ce venirăm pe un asemenea viscol!

Participând al patrulea an consecutiv la festival, aş evidenţia faptul că, de această dată, epigramei i-a fost acordat un spaţiu mai mare „de emisie” , drept pentru care spadasinii cuvântului şi-au demonstrat măiestria, în voie, spre deliciul asistenţei. Aşadar, epigrama a fost la înălţime şi n-a avut deloc rău de… aceasta! De neuitat rămân şi cele două serate literare de vineri (la primărie) şi sâmbătă (la cancelarie), unde fiecare a citit, ce-a vrut, din creaţiile personale, având fericitul prilej de a primi şi… critici! Cel mai critic a fost scriitorul basarabean Efim Tarlapan, dar şi cel mai criticat, totodată; pe la… colţuri de masă!

Revenind la organizatori, tot respectul pentru primarul Emil Proşcan, el însuşi om de litere, primăria Mizil având o contribuţie importantă la desfăşurarea festivalului.

Am plecat spre casă cu amintiri dintre cele mai frumoase şi cu dorinţa fierbinte de a reveni, braţ la braţ cu epigrama, la ediţia viitoare a minunatului dumneavoastră festival.

AUREL CEHAN, **Huşi**

Terapie în cuvinte

Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil", ajuns la a şaptea ediţie, a crescut în valoare, de la an la an . Este un Festival... unde se face „terapie în cuvinte" şi vindecarea este sigură ! Am fost participant încă de la prima ediţie a acestui Festival, eveniment, când mi-a fost acordat premiul „AGATHA BACOVIA ". La ediţia din acest an am fost onorat să particip şi în calitate de invitat . Participanţii au fost la înălţime, totul a fost organizat ca la carte, bine condimentat cu „pastile euforice". Regretele, ca peste tot, au fost la despărţire. Mizilul, de la paralela patruzecişicinci, nu se dezminte niciodată !

Soluţie...în caz de viscol

Dacă mai vin pe la Mizil,
Îmi iau un GPS şi...harta ;
M-asigur cu ceva trotil
Şi-aterizez... cu parapanta !

Epigrama... ca discurs

Aşa, cum greu e de crezut,
Este un fel de constatare:
Discursu-n epigramă-i scurt,
Mesaju-n schimb, are valoare !

Prof.dr. DORU DUMITRESCU, inspector general MEN

Vânt, zăpada izbeşte cu furie în geamuri şi uşi, viscolul este stăpân peste străzi şi oameni. Încet, încet, înotând prin troiene, participanţii apar plini de omăt, la festival. Se anunţă, ca la gară, că x sau y dintre invitaţi nu pot veni. Directorul se impacientează. Totuşi festivalul, deşi îl amânăm, în câteva rânduri, cu câte un sfert de oră, începe la ora 10:30. Deşi vremurile sunt neprielnice, timpul pentru festival este optim. Programul se desfăşoară punct cu punct cum a fost stabilit de cei care l-au creat. Şi ai ce vedea, dar mai ales ce auzi. Epigrama şi poezia sunt la ele acasă. Ca intermezzo între două premieri ale laureaţilor, ochii ne sunt încântaţi de o paradă a modei sau auzim biografii ale celor consideraţi, de organizatori, ca fiind copiii de frunte ai urbei. După ce totul se termină, în aplauzele celor prezenţi şi mulţumirile tuturor, urmează drumul spre discuţiile informale. Pentru unii, însă, se impune calvarul întoarcerii acasă, în ţară sau în afara ei, prin această revoltă a sfârşitului de ianuarie. Totul a fost frumos şi rămânem cu amintirille. Ne pregătim, în gând, încă de pe acum, de o nouă ediţie căci, cum spune un proverb sârbesc „Viitorul este sigur, numai trecutul se schimbă mereu".

ION MAZILU, rebusist, Ploieşti

În ciuda vremii, scriu acum-la o săptămână-în calitate de participant la acest eveniment devenit fără îndoială un FENOMEN, cu emoţia celui care a fost înconjurat de oameni de care eşti mândru şi marcat pe viaţă că ai fost în preajma lor sau ai o fotografie cu ei. Iar cei ce au participat nu pot să nu remarce buna organizare în care a excelat (ca şi în alte ediţii) marele ARTIST al poporului, prof. BĂDICIOIU alături de directorul MINEA şi de domnul PRIMAR, făcându-ne să regretăm că nu am rămas... ÎNZĂPEZIŢI mai multe zile! Despre concurenţi: VALORI NAŢIONALE ! Vă AMENINŢĂM, stimate gazde, că deabia aşteptăm… să ne mai ÎNZĂPEZIM şi la anul ! De fapt cine vine o dată... va reveni cu plăcere.

ORICÂT de mult am scris, mă tem că am exprimat prea puţin din tot ce-am trăit şi simţit MULŢUMIRI şi FELICITĂRI !

VASILE LARCO, Iaşi

Aprecieri maxime la temperaturi minime

Festivalul de poezie şi epigramă de la Mizil deschide poarta concursurilor de acest gen din anul în curs, o deschidere în larg prin care trec academicieni, critici literari, profesori universitari, cadre didactice, scriitori, oameni politici, precum şi o parte dintre poeţii, respectiv, epigramiştii invitaţi, care au participat la concursul „Romeo şi Julieta la Mizil". Este festivalul care deţine recordul de participare la concursul de poezie, nefiind alte condiţii impuse, decât cea a calităţii literare, poetice. Ediţia a VII-a, deşi s-a desfăşurat pe o vreme specifică iernii adevărate (ger şi viscol), organizatorii ne-au

primit cu adevărata lor căldură sufletească, specifică românului, care a învins orice vicisitudine.

Aşadar:

Privind splendoarea panoramei
De iarnă, spun, când toţi s-adună:
Că la fitilul epigramei
Se încălzeşte-o lume bună!

Creierul, inima, sufletul întâlnirii, organizatorii, amfitrionii au fost domnii: Emil Proşcan, poetul şi primarul oraşului Mizil, Victor Minea, profesor, directorul Liceului „Gr. Tocilescu" şi Laurenţiu Bădicioiu, profesor la liceul amintit mai sus, care au asigurat o atmosferă poetică desăvârşită. Subsemnatul, văzând că o parte dintre poeţi sunt puţin dezamăgiţi că nu prea sunt cunoscuţi, am încropit un catren spre a-i încuraja, spre a le ridica moralul:

Poetul are un statut,
Statornicit de-o veşnicie:
El scrie când nu-i cunoscut
Şi-i cunoscut când nu mai scrie.

Dovadă că ediţia a VII-a a fost extrem de apreciată, de îndrăgită, este faptul că o parte dintre invitaţi au mai poposit în Mizil încă 2-3 zile după încheierea festivalului (din cauza viscolului, bineînţeles), oferindu-mi prilejul de a spune:

Cum nu-i departe-a opta întâlnire,
Şi cum aveţi în suflet mulţumire,
Dar şi condiţii de cazare, masă,
Ar fi nedrept să mai plecaţi acasă!

Felicitări organizatorilor, tuturor celor care au asigurat buna desfăşurare a memorabilei întâlniri şi, dacă v-a plăcut de noi, dorim să ne mai invitaţi! Succes în pregătirea ediţiei a opta!

Ing. ŞTEFANELA BĂDICIOIU, FI-BA Baloteşti

Numărul de festivaluri la care merg eu este... unul pe an, adică „Romeo şi Julieta la Mizil", deci îl aştept, îl gust şi îmi ajunge până la următoarea ediţie, prelungirile însemnând citirea cărţilor cumpărate de la standul de carte al Festivalului. Acesta este special pentru mine deoarece întâlnesc foşti profesori, foşti colegi şi mai ales pe fratele meu, prof. Bădicioiu Laurenţiu, pentru care eu nu am critici. Mi-a plăcut că a nins, mi-a plăcut că... au lipsit dintre invitaţi, că... au lipsit premiaţi, mi-a plăcut că… a lipsit prezentatoarea, deoarece aşa s-a văzut capacitatea acestui festival care totuşi s-a tinut şi s-a ţinut chiar BINE.

ALEXANDRU RUSU, realizator Radio România Actualităţi

Anul acesta zăpada a blocat acasă oamenii de cultură (ce păcat!) şi politicienii (vreo pagubă?) care trebuiau să ajungă la Mizil. Am scăzut la efectiv, nu însă şi la spirit. Noroc cu domnul director că nu pune absenţe, şi cu noi cei care ţinem la ... prezenţe! Gazdele, ca de obicei, la înălţime ... deşi oraşul este la câmpia piemontană.

Participanţii, la căldură culturală, deşi afară se instituise cod roşu ... de frig.
Un lucru e clar: şi de-l mutaţi la vară şi de nu, Mizilule venim şi la anul să-ţi cinstim festivalul! Iată că am încheiat cu o rimă (aici pe facebook s-ar cuveni o faţă zâmbitoare).
Închei cu faţa zâmbitoare pe care prefer să v-o arăt în realitate. ☺

Dr. LUCIA OLARU NENATI, Botoşani
Cântând Hora Unirii la Mizil, în inima Codului Roşu

S-a întâmplat să mă aflu exact în epicentrul Codului Roşu, căci vorba aia, parafrazată după Cronicar şi atât de valabilă azi: "Bietul om sub …Coduri". De ce m-am aflat acolo? Dând curs invitaţiei de-a participa şi la cea de-a VII-a ediţie a Festivalului internaţional de poezie şi epigramă "Romeo şi Julieta la Mizil" cel care, excepţional organizat, la Liceul "Grigore Tocilescu" din Mizil, (prin osârdia şi armonia a trei oameni inimoşi: profesorul Laurenţiu Bădicioiu, directorul liceului prof. Victor Minea şi primarul Emil Proşcan) a crescut an de an, ajungând în acest an să numere mult peste 500 de concurenţi din 18 ţări şi circa 2500 la toate ediţiile, aşa încât juriului i-a fost foarte greu să «stăpânească » acest val de aspiranţi dar se pare că a făcut-o corect şi de astă dată.
Prezenţa mea la Mizil s-a legat dintru început tot de acelaşi motiv pentru care m-am aflat şi în atâtea alte locuri din ţară şi nu numai: Eminescu, mai precis, existenţa unui « nepot eminescian comun ». Acesta a fost colonelul Gheorghe Eminescu, nepot al poetului, fiul fratelui său mezin Matei, trăitor şi el un timp la Mizil. L-am cunoscut şi am colaborat cu Gheorghe Eminescu în perioada când realizam muzeul de la Ipoteşti şi de la care am dobândit pentru acesta nu numai avenite sfaturi şi sugestii, dar şi diferite obiecte, cărţi, documente etc.; l-am invitat la simpozioanele eminesciene care se organizau pe atunci când iniţiam Zilele Eminescu, dar mai ales, m-am bucurat de preţuirea, de elocinţa, de cultura şi intinsa lui experinţă de viaţă în care, la loc de cinste, se aflau amintirile sale de familie. Intre aceste amintiri se regăseau şi cele de la Mizilul unde a copilărit, el fiind, după mamă, nepot şi legendarului primar al acelui oraş, Leonida Condeescu. Evocarea lui, dar şi, în genere, a personalităţii eminesciene, a fost un motiv pentru care m-am aflat adesea pe lista invitaţilor, alături de nume importante ale arealului românesc care au participat în timp la aceste ediţii: acad. Solomon Marcus, acad. Eugen Simion, acad. Nicolae Dabija, acad. Vasile Tărâţeanu, Mircea Ionescu Quintus, Ştefan Cazimir, Corneliu Leu, Daniel Cristea Enache, Sorin Roşca Stănescu, Victoria Milescu, Elis Râpeanu, Ecaterina Andronescu, Gheorghe Corbu, Corneliu Berbente, Gh. Stanca, Mircea Dinescu, Titus Vâjeu, Efim Tarlapan, Alexandru Mironov, Dan Mircea Cipariu, Daniela Vlădescu, Mircea Vintilă, Vasile Larco şi atâţia alţii. Dar nu numai acesta a fost motivul legăturii mele cu acel festival, ci şi acela că numele său venind de la piesa mizileanului Gheorghe Ranetti (vestit în epocă şi prieten cu Caragiale), s-a întâmplat ca această celebră piesă să cunoască cea mai reuşită şi apreciată întrupare scenică aici, la Botoşani, în anul 1987 când, în calitate de directoare a Teatrului "Eminescu", am avut curajul să-i încredinţez partitura ei actorului Mihai Malaimare care şi-a făcut în acest fel debutul regizoral ce avea să-i aducă apoi atâta succes. Un excelent rol a jucat aici Dan Puric, dar şi Roxana Ionescu ca şi Viorica Vatamanu, Doru Buzea şi Jean Apostoliu, cel care făcea un admirabil travesti, încât, per total, piesa a fost unul dintre marile succese ale acelei etape.

Am dăruit Mizilului afişul acelui spectacol, admirabil realizat de către scenograful Mihai Pastramagiu şi de atunci acest afiş, înrămat şi cinstit ca o cadră sacră, a devenit emblema perenă a ediţiilor festivaliere.

În acest an a trebuit să-mi încep însă discursul spunând că prin aceste intemperii manifestarea capătă un aer eroic ce ne aminteşte că suntem totuşi Ţara Meşterului Manole şi nu a Meşterului Manele! Căci, într-adevăr, toţi cei ce am reuşit să ajungem acolo am cunoscut oarecum eroismul Anei lui Manole în străbaterea viscolului care i-a impiedicat pe mulţi dintre invitaţi să ajungă. Acest turbion alb ne învârtejea ca pe nişte frunze şi ne lua literalmente pe sus, orbindu-ne cu totul, maşinile derapau şi se înfundau şi a fost o adevărată problemă să ajungem de la hotel la liceu, drept care deschiderea festivă a şi întârziat considerabil. La întoarcere am trăit spaima de-a nu putea ajunge acasă, începând cu faptul că nu puteam afla informaţiile elementare de la nici un telefon şi tot Laurenţiu Bădicioiu, alias "Argint Viu", a fost acela care a pedalat personal pe bicicletă prin nămeţi până la gară ca să afle preţioasele informaţii sine qua non.

Am stat apoi prin gări şi în trenuri sine die, copleşiţi de aglomeraţia oamenilor care-şi lăsau maşinile în troiene şi erau fericiţi să încapă pe un crâmpei de loc în tren; am străbătut ţara prin inima viscolului în exact acele ore în care aflam de peste tot că suntem în miezul Codului Roşu, reuşind să ne strecurăm ca prin urechile acului cu un pas înaintea lui; am văzut prin geamurile îngheţate ale trenului acel peisaj siberian care a decis cursul istoriei şi în vremea lui Napoleon şi în aceea a lui Hitler ale căror obsesii de conchistadori au îngropat atâtea vieţi tinere în lupta inegală şi tragică cu nămeţii, ale căror spaime le trăiam parcă şi noi acum. Dar eu m-am numărat printre norocoşi căci alţii, de pildă, desantul de la Constanţa, în frunte cu laureata Mihaela Maravei, a înconjurat îndelung geografia îngheţată a patriei până să ajungă acasă într-un foarte târziu. Alţii au rămas acolo, la liceul din Mizil care şi-a prelungit statutul de instituţie culturală de până atunci cu acela de instituţie de asistenţă socială, adăpostind, hrănind şi încălzind pe cei lipsiţi de putinţa de-a se deplasa.

De altfel, în tot acel timp ospitalitatea gazdelor a fost impecabilă, dar nu la modul rece şi protocolar, ci într-un fel cald şi apropiat care făcea ca oaspeţii să devină treptat membrii unei familii venite la rude în ospeţie. Şi asta începând cu seara zilei de 24 ianuarie 2014 când aceştia au început să sosească şi să fie invitaţi să uite de inconfortul lungii călătorii în faţa unor ciorbe aburinde. Dar, mai ales, acea seară a fost mai mult decât o agapă cordială, a fost un adevărat banchet în sensul platonician, în care mobilitatea şi agerimea spiritului a făcut ca aerul încăperii să scânteieze de strălucirea epigramelor atâtor maeştri ai epigramei româneşti – zice-se că neegalată niciunde! – încât râsul şi bucuria participării la un adevărat regal de spirit şi vorbe de duh contracara cu totul spaima vijeliei de afară. Şi pentru că se aflau acolo maeştri ai epigramei din ţinuturile româneşti secţionate de către râul Prut, dar uniţi prin agerimea minţii, spiritului şi aspiraţiei spre comuniune şi pentru că, pe nesimţite, am observat că doar pentru un sfert de oră ne mai aflam în Ziua Unirii Principatelor, atunci când am fost provocată şi eu la cuvânt, după ce am rostit cele de cuvinţă, mi-am provocat companionii intonând începutul vechii şi cunoscutei Hora Unirii. M-au urmat toţi cu entuziasm, energie şi convingere şi aşa ne-a găsit bătaia miezului de noapte: cântând din tot sufletul Hora Unirii în mijlocul Codului Roşu, fără să ne oblige la asta nici o împrejurare oficial-formală, la Mizil, un oraş mic dar cu suflete atât de mari.

MIHAELA MERAVEI,Constanţa,
câştigătoarea Marelui Premiu „George Ranetti” la *Poezie*

La Mizil oamenii „duc în tolbă istoria şi... miros a patrie!”

Întotdeauna am privit Mizilul ca pe o casă a limbii și literaturii române, o cetate a poeziei, pe zidurile căreia epigramele sunt precum străjerii care apără cu străşnicie valorile noastre culturale.Acest oraş mic şi pitoresc a devenit în şapte ani, de când găzduieşte Festivalul Internaţional de Poezie şi Epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil”, locul de întâlnire al multor scriitori din ţară şi străinătate, al multor invitaţi de marcă din viaţa culturală românească, dintre care voi aminti pe domnul Ştefan Cazimir, Corneliu Leu prezenţi şi anul acesta la decernare. Mă întreb, oare ce poet ori epigramist nu visează la premiile Festivalului „Romeo şi Julieta la Mizil”? Care dintre participanţi nu doreşte să ţină în mână unul dintre trofeele de la Mizil. Numărul mare de participanţi, atât la poezie cât şi la epigramă, face dovada că acest concurs, diplomele şi premiile acordate aici au devenit printre cele mai râvnite. În primul rând pentru că juriul de la Mizil, format din scriitori, critici, profesori de înaltă ţinută morală şi profesională, se dăruiesc cu întreg sufletul promovării talentului şi scrierilor cu adevărat valoroase.

La fel ca mulţi alţii am participat la acest concurs cu multe speranţe şi la fiecare participare am învăţat câte ceva. Anul acesta am primit cea mai valoroasă învăţătură, aceea că aici la Mizil visele pot deveni realitate... Mulţumesc acestor oameni deosebiţi din juriu, care au remarcat versurile mele, notându-mi poezia astfel încât eu să fiu câştigătoarea Marelui Premiu „George Ranetti”. Sunt extrem de emoţionată, fericită dar şi mândră pentru această realizare. În acelaşi timp sunt copleşită de importanţa câştigării acestiu premiu, căci el mă onorează şi obligă totodată să scriu la acelaşi nivel, cu aceeaşi iubire şi dăruire.
Anul acesta Festivalul a trecut printr-o încercare de „gheaţă”, căci s-a desfăşurat în plin cod portocaliu de viscol, organizatorii: domnul director al Liceului „Grigore Tocilescu”, Victor Minea, domnul primar al Mizilului, Emil Proşcan și, nu în ultimul rând, domnul prof. Laurenţiu Bădicioiu, s-au transformat în salvatori ai sinistraţilor din Mizil, codul portocaliu transformându-se în cod roşu de viscol iar Mizilul fiind blocat în nămeţi timp de mai bine de 48 de ore.

Am ajuns cu bine acasă... după trei zile de peripeţii, după multe alte ore pe drum şi prin nămeţi, suntem acasă... însă, o parte de sufletul meu a rămas acolo la MIZIL... în locul acela dulce românesc care înseamnă ospitalitate, iubire faţă de limba română, dragoste faţă de oameni, grijă pentru semeni. Mulţumesc organizatorilor care au avut grijă de mine şi familia mea timp de trei zile, timp în care am fost blocaţi în Mizil... Mulţumesc domnului primar, domnului director al Liceului “Tocilescu” şi nu în ultimul rând domnului prof. Laurenţiu Bădicioiu, dar şi tuturor colegilor cu care am trecut acest război al zăpezii... Prieteniile şi minunile se nasc în momente când Dumnezeu te pune la încercare... Şi iată că Festivalul de poezie şi epigramă, la a şaptea ediţie fiind pus la încercare... a rezistat chiar şi sub COD ROŞU!!!! Vă iubesc oameni frumoşi!

Cancelaria Liceului „Grigore Tocilescu” din Mizil a devenit locul unde ne-am împărtăşit gânduri şi trăiri, unde am râs şi ne-am destins, uitând cu desăvârşire de viscol şi vreme. Dânşii

au un loc special în inima mea. Am trăit clipe de mare fericire, dar și de profundă emoție alături de epigramiştii Cercului C.U.C din Constanţa, ziaristul: Claudiu Contevici şi soţia, scriitorii: Dan Norea, Petru Brumă, prieteni cărora le port sentimente deosebite. Mă leagă o frumoasă prietenie față de scriitoarele din Chişinău: Elena Vorotneac, Doina Gumeniuc şi Liliana Chisari, aceeaşi caldă prietenie mă leagă de doamna doctor în filologie, Lucia Olaru Nenati, de domnul prof. de istorie, Constantin Moldovan, primar al comunei Mănăstirea Humorului şi de toţi ceilalți participanţi la această festivitate cu care am schimbat impresii, am râs, am povestit, am scris istoria celei de-a şaptea ediţii a Festivalului Internaţional de Poezie şi Epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil". Pentru toate acestea nu pot decât să mulţumesc Domnului, inima mea fiind cuprinsă de sărbătoare, să-i mulţumesc pentru harul cu care m-a înzestrat, pentru muza pe care mi-a dăruit-o, să mulţumesc cititorilor care nu o dată mi-au fericit sufletul, căutându-mi versurile, apreciindu-mi-le şi, nu în ultimul rând, familiei, cea care a crezut întotdeauna în mine şi poezia mea, cea care mă susţine ceas de ceas, clipă de clipă cu ceea ce au ei mai de preț: iubirea... A trecut o săptămână de atunci, parcă a trecut o viaţă... Încă privesc peste umăr încercând să înţeleg de fapt ce se întâmplă la Mizil, în acest mic şi pitoresc orăşel...şi îmi răspund propriile versuri ca un ecou. Acolo la Mizil oamenii: „duc în tolbă istoria şi... miros a patrie!"

ELENA BEATRICE BREZEANU , Mizil

Am lipsit la primele două ediţii pentru că nu am ştiut. După ce am aflat, am fost prezentă la următoarele şi trebuie să recunosc că iubesc din ce în ce mai mult acest festival, înţeleg mai mult, sunt consumator nu creator, dar este minunat. Felicitări organizatorilor şi în primul rând lui Laurenţiu, care este sufletul acestui festival. La această ediţie cineva a plagiat dar primarul oraşului, care este un om de cultură, a spus „nu sunt supărat că a plagiat, sunt bucuros că persoana respectivă a citit acea poezie." Îmi vin acum în minte nişte rânduri ale Irinei Binder „Suntem săraci": „Suntem săraci pentru că suntem în viaţă, dar nu trăim.[...]" Niciodată nu e prea târziu să fii ceea ce vrei să fii, trebuie să ai vise, atunci când rămâi fără ele, mori, trebuie să râzi şi să guşti umorul fiecărei zile, asta cred eu că se întâmplă la Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil".

ELENA VOROTNEAC, vice-preşedinte al Uniunii Naţionale a Studenţilor şi Tineretului din Moldova, Chişinău

De mai mulţi ani tot văd postate pe facebook, în presă, informaţii cu privire la concursul internaţional de poezie şi epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil". Firește, ca lider al unei organizaţii de tineret, mi-am dorit ca la asemenea concurs să se implice şi să fie promovată generaţia în devenire. Propunerea de parteneriat a profesorului Laurenţiu Bădicioiu am primit-o ca pe o provocare. Concurenţa e acerbă. Rezultatul acestui parteneriat a fost pe potriva aşteptărilor.

S-au implicat mulţi tineri, cadre didactice, cetăţeni ahtiaţi de poezie. Sper ca la anul să fie şi mai mulţi doritori/tineri de a participa. Vizita mea la Mizil, cu mai multe sau mai puţine peripeţii, m-a marcat profund. În primul rând, m-au impresionat mizilienii prin deschiderea

şi ospitalitatea lor. În al doilea rând, nivelul organizatoric. Este de la sine înţeles că pentru a organiza un asemenea festival este necesară o echipă integră şi spiritul de bun manager al coordonatorului. În acest context, ţin să aduc mulţumiri dlui Laurenţiu Bădicioiu, coordonatorul proiectului, primarului oraşului Mizil, dlui Victor Minea, director al Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu", precum şi întregii echipe. Toate măsurile au fost gândite până în cele mai mici detalii, ceea ce denotă gradul înalt de responsabilitate şi spiritul organizatoric. Chiar dacă oraşul era înzăpezit, chiar dacă era frig, viscolea şi drumurile erau inaccesibile, în şcoală domina o atmosferă inedită, plină de umor şi căldură sufletească. Duelul de poezie, epigramă, calambur era poate, pe alocuri, cam dur, dar pe unda inspiraţiei. A fost un concurs pe cinste! Mă întreb cât de greu i-a venit juriului să facă o alegere când e vorba să alegi pe cei mai buni dintre cei buni. E foarte dificil să apreciezi creaţia…
Festivalul de la Mizil este un prilej minunat de a concentra într-un forum cele mai luminate minţi pentru a promova cultura literară românească. Graţie acestui concurs sunt descoperite noi talente. Abia aştept să văd publicaţia acestor lucrări. Impresionantă a fost şi prezentarea colecţiei cu elemente etno de către elevele şcolii. Graţie, ţinută, frumuseţe şi eleganţă. Prezentare oportună a atmosferei duelante. Îmi exprim simpatia faţă de participanţi şi admiraţia pentru echipa de organizare. Felicitări! Cu siguranţă, acest concurs va căpăta o rezonanţă şi mai mare, iar la anul se vor implica şi mai mulţi tineri.

EFIM TARLAPAN, Cluj-Chişinău
La „nunta" lui Romeo şi a Julietei

Şi în anul acesta, numărul mare de concurenţi şi participanţi la Festivalul de Poezie şi Epigramă, desfăşurat la Mizil, nu le-a divulgat semnul de oboseală „eternilor" organizatori: Domnul profesor Laurenţiu Bădicioiu şi Domnul profesor Victor Minea, directorul prestigiosului Liceu „Grigore Tocilescu", susţinuţi cu trup şi suflet de primarul oraşului, scriitorul Proşcan. Şi această ediţie a Festivalului, ca şi premergătoarele, a căpătat dimensiune şi importanţă naţională. În condiţiile când autodeclaratele elite româneşti, punând samavolnic mâna pe pârghiile culturii ţării, stopează oarecum împrospătarea cu noi forţe mersul procesului literar; marginalizează, neglijând, genul comic şi literatura pentru copii, acţiunea mizileană vine ca o replică forte dată acestei frâne...
Cu regret, nici tv-ul n-a catadicsit să-şi pună pe post câte ceva din acea atmosferă poetico-ironică de înaltă calitate.

Marele public, neprezent la Mizil, va avea posibilitatea să ia cunoştinţă totuşi de înalta materie poetică şi satirico-umoristică din antologia pe care organizatorii o plăsmuiesc şi o lansează după fiecare Festival. În pofida acestei atmosfere sociale, dar şi meteorologice, căci era un viscol ca la Pol, Festivalul a fost o reuşită, dând semnalul începutului de Festivaluri de gen ce urmează să aibă loc în Ţară şi în R. Moldova pe parcursul lui 2014. Ne-am simţit nu ca la priveghiul „regretaţilor" Romeo şi Julieta, ci ca la marea lor nuntă!

DAN NOREA , Constanţa

Pentru cine nu ştie, colegii cu care Mihaela a trecut prin războiul zăpezii sunt: Petru Brumă, Claudiu Conţevici cu soţia şi subsemnatul. Am ajuns acasă luni seara la ora 22, după peripeţii pe care sper să le oglindesc într-o cronică. Necazurile cu drumurile înzăpezite şi ocolul prin Ploieşti, Bucureşti, Dor Mărunt şi-apoi Feteşti vor fi uitate, dar ospitalitatea domnilor Proşcan, Minea şi Bădicioiu - niciodată. Să tot fii sinistrat cu asemenea oameni!

PETRU BRUMĂ, în numele CUCilor de la Mare

Schaltiniena amfitrionului cu papion
lui Laurenţiu Bădicioiu la Festivalul Înzăpezirii

Amicul din Mizil cu papion
Şi barbă rasă între 5 şi 6,
Când oaspeţii au prins puţin să-l lase
Din hărţuiala de pe Vodafone,

Distincţia de BRAV AMFITRION
Primeşte-n aste zile viforoase
În care i-am rămas pe cap plocon.
Nici nu plecăm la ale noastre case
Cât ninge, şi mai are-n stoc spirtoase

Amicul din Mizil, cu papion
26 ian. 2014

Dr. SORIN COTLARCIUC, Vama, jud. Suceava

GER, CĂLDURĂ SUFLETEASCĂ

Mizilul ocupă un important loc literar, epigramatic, poetic, în inima mea, de o vreme sau mai precis de la primele întâlniri care au avut loc în localitatea Mănăstirea Humorului-Vama şi respectiv, Chişinău, cu prilejul festivalurilor de creaţie literară, când m-am întâlnit cu domnii profesori Victor Minea şi Laurenţiu Bădicioiu. A urmat apoi memorabila manifestare culturală de la Mizil, pe data de 25 ianuarie, anul acesta, prilej de a participa la un festival deosebit, care a avut punctul de atracţie concursul de epigrame şi poezie: Romeo şi Julieta la Mizil, ajuns la cea de-a şaptea ediţie.
Am avut plăcerea şi ocazia să fiu prezent la un festival aflat în topul celor mai reuşite întâlniri literare din ultima vreme, cu participare impresionantă la concursul de epigrame şi mai ales la cel de poezie, unde concurenţii au fost de ordinul sutelor, de a mă întâlni cu personalităţi din

Mizil şi din ţară. În preajma noastră şi permanent cu noi s-a aflat talentatul poet Emil Proşcan, primarul oraşului, care a completat triunghiul organizatoric pe lângă domnul profesor Victor Minea, directorul Liceului „Grigore Tocilescu” din Mizil şi respectiv domnul profesor Laurenţiu Bădicioiu.
Au fost zile cu viscol, zăpadă din abundenţă şi ger, prilej de a se judeca la rece, cum se spune, cadrul fiind compensat cu primirea călduroasă din partea amfitrionilor. Am văzut o manifestare cu organizare impecabilă, cu o colaborare aparte între cei cei care au fost gazdă, sufletul şi inima festivalului, prilej de a trage cu ochiul, de a-mi lărgi orizontul privind viitoarele întâlniri de gen pe care le organizez la Vama, judeţul Suceava.
Felicitări organizatorilor şi câştigătorilor concursului de epigramă şi de poezie, iar când a trebuit să plec din Mizil mi-am zis:
E de ştiut că-n lumea toată,
Momentele plăcute trec,
Iar ca să vin şi altădată,
Va trebui întâi să plec!

Ing. VALENTIN ENACHE, Mizil, director administrativ Spitalul Orăşenesc „Sf. Filofteia”, Mizil

Romeo? Sau Julieta?
În rutina mea zilnică mă intersectez din când în când cu un prieten din liceu, anume profesorul Laurenţiu Bădicioiu, mai schimbăm o vorbă două și ne vedem fiecare de drum. Știam mai de mult de eforturile lui de a organiza festivalul însă ocupat cu ale mele se aşezase într-un con de umbră până când vorbind de una și alta descoperă că și eu sunt bolnav de morbul zgâriatului pe hârtie și mă somează să mă prezint la festival. Am uitat.
Într-o dimineață de sâmbătă cu mâinile lungite până la genunchi de pus zăpada rebelă la locul ei mă trezesc cu un telefon de la managerul meu: hai să vedem ce se întâmplă în unitate. Hai. Mă lupt cu viscolul până la serviciu, vedem ce și cum apoi șeful meu zice: hai la festival cu mine!
-…ăăă, asta…festival? Ce festival bre pe vremea asta??!
-Romeo și Julieta! Ce mizilean ești tu?
-Aaaa! Am uitatără! Hai!
- Și ia viscolul în piept iarăși ….
Ajungem cu chiu cu vai cale de vreo 500 de metri prin nămeți și viscol și ajungem la spartul târgului, taman bine să prindem scânteile spirituale aruncate în sală de Corneliu Leu și cârligele viclenite de domnul Ștefan Cazimir (apropo, am votat cu liber-schimbiștii la vremea lor), bineînțeles că asemenea oricărui concurs nu a dus lipsă de urechiști, un domn din Ploiești a ținut morțiș să ne asasineze urechile cu priceperea lui de a potrivi versurile. De trei ori!
Cu toate astea epigramiștii rasați din sală l-au privit cu îngăduință, iar organizatorul festivalului s-a chinuit degeaba să-l țină departe de microfon. În rest a fost o desfătare a minții, vorbele atent meșteșugite de Aurel Cehan, Ion Busuioc și spre ruşinea mea frații de

peste Prut cărora nu le-am reținut numele , fiind un untdelemn pentru făgașurile minților noastre. Pentru a liniști puțin efervescența interioară am fost invitați la exterior, adică să merem să degustăm și de-ale trupului nu numai de-ale minții. Afară era o vreme de să nu dai nici cotețul câinelui afară din casă d'apoi o ceată de poeți, epigramiști, scriitori și epigoni zgribuliți! Ningea viscolit de nu vedeai la 3 metri în față, nu mai circula nimic. Mizilul era blocat din toate părțile însă la acea oră pentru noi devenise capitala lumii. Noastre măcar. Și s-a dus și ediția asta fără să iau vreun premiu… Gata! Data viitoare particip și eu!

VALENTINA GRIGORE,Liceul „Grigore Tocilescu", 11C

Am fost foarte încântată de această nouă experienţă.Am cunoscut oameni deosebiţi prin talentul lor, am schimbat impresii şi am participat la un eneniment deosebit...
Festivalul a fost foarte reuşit. Cu siguranţă, anul viitor dacă veţi mai avea nevoie de noi, mă ofer voluntară!
Felicitări pentru realizări !

ANDREEA ILIE, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu", 11C

La ediţia de anul acesta a Festivalul "Romeo şi Julieta" la Mizil m-am simţit foarte bine. Am fost bucuroasă când am aflat că o să ajut la acest festival şi totodată liceul. Mi-a făcut de asemenea plăcere să primesc invitaţii şi, chiar dacă nu au putut fi toţi prezenţi, atmosfera a fost la fel de plăcută. Îmi pare rău că nu am putut sta mai mult în sala de festivităţi. Singurul inconvenient a fost vremea capricioasă însă totul este bine când se termină cu bine!

ANDRA PETROVICI, Liceul Teoretic„Grigore Tocilescu", 11C

Festivalul de anul acesta a fost foarte reuşit chiar dacă, din cauza vremii, au fost mai puţine persoane. Chiar şi aşa, a ieşit foarte bine şi s-a văzut efortul depus. Eu una m-am simţit foarte bine, a fost o activitate relaxantă şi, sincer, mi-a plăcut mai mult decât anul trecut. Voi participa şi la anul cu aceeaşi plăcere.

FLORIAN ABEL, câștigător al Marelui Premiu George Ranetti, la *Epigramă*

Mizil. Iată că nu mai spunem „festivalul de la...”, ci „Mizil”, asta arată că festivalul a devenit elementul de referință pentru acest oraș. Festivalul e denumit, de obicei, ”o întâmplare frumoasă”. Frumoasă, desigur, dar de ce „întâmplare”? Pentru că stihiile naturii, dezlănțuite de fiecare dată în ziua cea mare a evenimentului, nu se dezlănțuie întâmplător. Ci este clar că Întunericul se simte lezat de lumina ce va să se reverse din comuniunea spiritelor de marcă reunite aici. Și cum dară altfel sabotezi aceasta, dacă nu oprindu-i să se apropie, măcar pe o parte din ei. Și, astfel, adunarea e mai sărăcită. Mai sărăcită, dar nu mai săracă. Pentru că toți cei ce răstălmăcesc troienirea vin cu suflet cald întru întrunirea de suflet și știu să dezlege zăgazurile de înțelepciune ale cerurilor. Ne e mai la îndemâna sufletului să osândim răutatea, impostura și nedreptatea, atunci când simțim că suntem încătușați în neputință. Și mereu, aici, la Mizil, simțim că suntem parte din ceva ce este dat tuturor spre a nu rămâne al nimănui. Aici, la Mizil, am gândit un gând adevărat: ”În ziua în care nu îi ceri nimic lui Dumnezeu, îi dăruiești ceva diavolului”. În Gara de Nord din București, unde se anunța întârzierea trenului cu care urma să ajung la Mizil, întârziere anunțată progresiv ca fiind de 10, 20, 30... 60 minute, după care panoul de afișaj a rămas alb, simțind că șansele de a ajunge ”acolo” sunt diminuate până la dispariție, m-am rugat pentru o minune. Minunea s-a produs. Deși viscolul se înteța iar funcționarii spuneau că nu sunt șanse de plecare, trenul a tras la peron și a mers adeseori prin valuri de zăpadă ce nu mai permiteau vizibilitate nici până la un metru. Și am ajuns. Mizilul ne aștepta. Cu porțile deschise, chiar dacă prin ele intra și viscolul. Frigul polar a îngenunchiat apoi în sala unde temperatura este dată de incandescența miniți celor ce-și nalță aripile întru frumusețea cuvântului acestui neam. Mulțumim, Mizil, pentru că ne înveți ce înseamnă înflorirea printre ghețuri!

Av.prof. ION BUSUIOC, Mizil

Şi a trecut şi cea de-a VII-a ediţie a Festivalului „Romeo şi Julieta la Mizil”! Ediţie cu care
şi-a dat examenul de maturitate pe care l-a trecut cu brio, parcă în ciuda „bacu-rilor” care trec şi ele, dar mai poticnit.
Multe acumulări cantitative: peste 500 creatori întru poezie şi umor, din aproape 20 de ţări unde, deşi se trăieşte poate altfel decât româneşte, tot româneşte se vorbeşte; legiuni de creatori ce se întăresc an de an: legiunile de pe ambele maluri ale Prutului; altele nou venite în forţă (vezi legiunea dobrogeană), unele trimiţându-şi doar un emisar deocamdată (vezi Clujul) etc. Dar, nuanţând un pic dialectica, geaba acumulări cantitative fără *un asalt* calitativ. Şi acest asalt se vede cu ochiul liber: nu vorbim de poezie, care-nu-i aşa-este *abisală*, dar şi tema „Romeo şi Julieta la Mizil”, deşi bine stoarsă de vreo şapte ani de epigramişti, tot mai produce câte o nestemată, cum sunt cele premiate, dar şi din cele care s-au clasat lângă podium.

Vin cu o sugestie pentru anii de maturitate ai festivalului, plecând tot de la George Ranetti, care-s-a spus în timpul desfăşurării „ostilităţilor" epigramistice-a fost şi un excelent fabulist: de ce nu s-ar lărgi, pe lângă poezie şi epigramă, festivalul nostru cu o nouă secţiune-fabula? Aceasta cu atât mai mult cu cât, printre epigramişti, există şi excelenţi fabulişti, unii dintre ei prezenţi şi la Mizil în ziua de graţie 25 ianuarie 2014 (nu zic nume, persoane importante)…

LAURA POPESCU, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu", 11C
Anul acesta mi-a plăcut mai mult decât anul trecut, nu am un motiv anume pentru asta. Mi-au plăcut oamenii că au fost deschişi, au comunicat cu noi, unele persoane ne-au „furat" şi câteva zâmbete. Am ajutat la mape, la plasele cu cadouri. Mie personal mi-a plăcut foarte mult !

DRAGOŞ ROBERT, student la Facultatea de Filosofie, Bucureşti
Poezia constituie cea mai aleasă ramură a spiritualităţii entităţii umane universale. Astfel de momente mă fac să mă simt mândru că am fost elev al Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu" Mizil. Felicitări Organizatorilor acestui Festival de poezie „Romeo si Julieta la Mizil" ! Văzând acest reportaj aş dori să particip şi eu la ediţia următoare pentru că iubirea pentru poezie şi frumos e contagioasă !

ALEXANDRA ION, Liceul Teoretic„Grigore Tocilescu", 11C
În primul rând aş vrea să vă felicit pentru acest proiect pe care, personal, îl consider ambiţios şi demn de laudat. Faceţi o mare cinste acestui mic oraş şi daţi un mare ajutor culturii româneşti. Participarea la acest festival am privit-o ca pe o experienţă. O experienţă din care am avut ce învăţa. Mi-a plăcut faptul că aţi reuşit să aduceţi în acelaşi plan cu poezia şi epigrama, momente ca prezentarea de modă şi mini-recitalul. Aţi reuşit să alternaţi momentele de seriozitate, ce se impun la un festival, cu momente recreative, dar care au respectat tematica festivalului.Vremea nu a fost de partea festivalului şi i-a cam încurcat planurile însă lucrurile au decurs bine. Un festival frumos şi bine organizat! Vă urez la cât mai multe festivaluri la fel sau poate mai frumoase şi cât mai multe realizări pe acest plan!

DUMITRU RÂPANU, Huşi

Portul Mizil
Avizând Guvernul Nota,
A făcut-o-n mod subtil :
Vom avea port la Mizil
Dacă se găseşte Flota...

Romeo şi Julieta
Este-o bombă cu fitil
Şi n-o ştie nici Verona :
Personajele sunt clona
Celora de la ... Mizil !

Mizilul face faţă dramei
De a nu fi cap de judeţ…
Prezentu-i cel puţin măreţ:
E capitala… Epigramei !

CĂTĂLINA PAREPA, Liceul „Grigore Tocilescu”, 11 C
Din punctul meu de vedere, tot ceea ce v-aţi propus să faceti aţi şi reuşit. Mie mi-a plăcut foarte mult, a fost foarte frumos, m-a impresionat, pot spune, pentru că anul trecut nu am fost şi de aceea, probabil. Cred că şi noi, fetele, ne-am descurcat destul de bine şi sper ca şi la anu' să pot ajuta.

RALUCA IACOMIR, Liceul „Grigore Tocilescu”, 11 C
A fost frumos! A fost pentru prima dată când am participat la Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil”. Am auzit foarte multe lucruri bune despre acest festival iar acum am reuşit să mă conving. Acest festival a dat dovadă de profesionalism, calitate şi, cel mai important, longevitate. Am remarcat o participare numeroasă, chiar dacă vremea nu a fost prea încurajatoare, ceea ce dovedeşte popularitatea festivalului şi apoi prezenţa unor nume de prestigiu. Apreciez şi echipa organizatorilor, care pune mult suflet şi se vede că ceea ce este la acest festival este 100% pasiune, iar concurenţii foarte buni.

NICOLETA SAMOILĂ, designer Sysy Atelier, Piatra Neamţ
Anul 2014 a început în forţă pentru *Sysy Atelier*: am avut deosebita onoare să participam cu una dintre colecţiile noastre la Festivalul Internaţional de Poezie şi Epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil”. Am fost uimite de ce se poate întâmpla într-un oraş atât de mic precum Mizilul într-o clasă simplă a unui liceu şi anume „Grigore Tocilescu”. Am întâlnit oamenii din fiecare colţ al ţării veniţi nu tocmai pe o vreme favorabilă dar dornici de a-şi exprima în versuri tot ceea ce simt. Nu am mai văzut de foarte mult timp atât de mulţi oameni uniţi pentru cultură, inclusiv primarul orasului, care este scriitor. Ţinem să le mulţumim pe această cale Dlui director Minea, Dlui prof. Bădicioiu şi Dlui primar, care ne-au oferit trei zile de vis.

ALICE GALEŞ, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”, 10C
Festivalul a fost un moment frumos şi special. Mă bucur că am participat la acesta, ca să spun aşa, prin intermediul părinţilor şi că v-au şi ajutat. Îmi pare rău că nu am luat parte la scena înmânării premiilor din cauza olimpiadei de la limba şi literatura română care se desfăşura simultan cu festivalul. Vă mulţumesc că totuşi m-aţi invitat şi îi mulţumesc şi domnului director pentru mulţumirile care totuşi au ajuns şi ele, după festival. Vă mulţumesc frumos, încă o dată şi felicitări pentru ceea ce aţi reuşit să faceţi !

Dr. Ec. Ing. JR. LEONARD ROȘU,
manager al Spitalului Orăşenesc „Sf. Filofteia” Mizil

Iată că încă se mai poate!
Frig, viscol, sinistraţi înzăpeziţi pe drumul naţional, un început de sfârşit al zilelor bune, iar enumerarea ar putea continua dacă, pentru că există un „dacă” ce s-a interpus între condiţiile meteo şi starea mea de spirit, şi anume festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil”. A fost un spectacol cu ştaif ce m-a smuls din cotidianul istovitor şi care mă face să cred că poate exista viaţă spirituală cât de cât independent de cea materială. Vă mulţumesc că mai puteţi să organizaţi aşa ceva în ziua de azi!

PROF. CAROL BACIU, Mizil

Am avut privilegiul să asist la toate etapele festivalului de poezie şi epigramă şi mărturisesc că le aştept cu bucurie, la începutul fiecărui an, pentru că îşi găsesc locul printre experienţele estetice personale care îmi provoacă acea trăire intensă-unii o numesc catarsys, alţii înălţare impersonală a degustătorului înrăit de frumosul artistic. Festivalul a crescut de la an la an, a câştigat o largă audienţă şi un prestigiu binemeritat. Competiţia poetică a stimulat un număr crescând de participanţi, o parte dintre aceştia recitându-şi producţiile în faţa asistenţei, tranformând evenimentul şi într-o şedinţă de cenaclu literar. Intervenţiile substanţiale ale unor ilustre personalităţi au încântat publicul care a savurat eseurile memorabile despre sursele umorului involuntar la români, sau despre funcţia constructivă şi recuperatorie a râsului în experienţa cotidiană. Urbea Mizilului, odinioară ţinta ironiilor lui Caragiale şi Geo Bogza, a avut şansa preţ de câteva ceasuri să îşi reabiliteze „onoarea nereperată" şi să devină prin acest festival un reper distinct pe harta spirituală a ţării.

TEODORA MAREŞ, Liceul „Grigore Tocilescu" Mizil, 10 C

„Romeo şi Julieta la Mizil", un festival internaţional de poezie şi epigramă superb, ce anul acesta, ediţia a 7-a, a întrecut aşteptările tuturor. Este incredibil numărul mare de aproape 600 de participanţi şi totodată cele 18 ţări participante. Putem să ne mândrim cu oraşul nostru şi cu locuitorii lui, putem să ne mândrim cu ceea ce numim „acasă" şi acum avem un motiv în plus: festivalul ce ne aduce un strop de originalitate interioară, oriunde am pleca în lume, datorită profesorului Laurenţiu Bădicioiu dar şi directorului Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu" Victor Minea şi al primarului oraşului, Emil Proşcan, ce reuşesc în fiecare an să aducă ceva nou festivalului. Anul 2014 ne-a surprins cu o prezentare de modă specială, la care am luat şi eu parte şi de care am fost foarte mândră. Rochiile create de Nicoleta Samoilă şi Anca Şerban au luminat toata sala şi au pornit totodată sentimentul patriotic în inimile fiecăruia. Costumele inspirate din folclorul popular au trecut cu brio de testul emoţiei. În acest an am avut şi deosebita onoare de a cânta şi încânta urechile invitaţilor cu câteva melodii folk la chitară, însoţită de colegul meu , Lache Ionuţ. Fiţi siguri că festivalul din 2015 vă va surprinde! Nu-l rataţi!

CRISTINA VIULEŢ, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu", 11C

A fost o onoare să fiu prezentă în ziua de 25 ianuarie la festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil". Am avut acest prilej datorită Dvs. şi vreau să vă mulţumesc pentru acest lucru. A fost o posibilitate să cunosc şi persoane importante dar şi foarte talentate. O dovadă că ţara noastră este plină de foarte mulţi oameni talentaţi iar cu ajutorul acestui festival sunt descoperiţi câţiva dintre aceştia. Mi-a făcut o adevărată plăcere să vă ajut şi sper că voi avea şi anul viitor ocazia să fiu prezentă la acest festival. Vă mulţumesc!

GABRIELA NEGOIŢĂ, jurnalistă la *Poştalionul*

O iarnă de cuvinte - „Romeo şi Julieta la Mizil”

Omul concepător de idei, omul dezbrăcat de veşmântul negaţiei, omul pentru care cuvântul devine însăşi fiinţa lui nu este o himeră! Existenţa lui se plasează între nevoia de admiraţie, deprinderea de a iubi, plăcerea de a dărui.

Cum să nu fie primit cu bucurie cel ce vine cu darurile simţirii autentice? Ofranda de cuvinte potrivite nu împuţinează ci sporeşte rostirea luminoasă… şi în acest an a apărut de pretutindeni ca un roi de fluturi jucăuşi care n-au ştiut niciodată cum e să fii prizonierul propriei frumuseţi.

Cuvintele… sufletul le-a perceput ca pe-o muzică divină, alcătuită din armonii care înobilează şi înalţă.

… Vibrează, sfinţind văzduhul când se adună vrăjite, într-un poem de dragoste al cărui autor, (el însuşi îndrăgostit) îşi potoleşte setea mistuitoare cu sublimul clipei.

Pe 25 ianuarie, la Mizil, când iarna mirosea a vers şi pasiunile se conjugau în seve inseparabile, am aflat că sunt oameni care-şi dăruiesc sufletul cu credinţa că unul nou va creşte în locul celui dăruit pentru a fi oferit din nou… Felicitări domnului profesor Laurenţiu Bădicioiu, sufletul acestei poveşti şi domnului Victor Minea, un director implicat şi deschis la o iarnă de cuvinte pentru acest eveniment cultural de marcă – Festivalul Internaţional de Poezie şi Epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil”!

Elita culturală, momentele savuroase, replicile inteligente, talentul şi poezia - au desferecat încruntarea iernii, aşa cum îmi place mie să spun şi au demonstrat că febrilitatea aşteptărilor este răsplătită cu şansa împlinirii prin cuvânt!

ADI MANDALAC,
directoare la Centrul Cultural „Adrian Păunescu” din Mizil

Din punctul meu de vedere, într-o succesiune de valori culturale , festivalul de poezie şi epigramă"Romeo şi Julieta" se află în primele tre locuri...Sfârşitul unui an topit în începutul altui an, aduce la Mizil frumuseţea şi puritatea cuvîntului desenat în epigramă şi poezie...Ca şi cum, aflându-ne în trasura copilăriei, am vedea aşa din treacăt, cum ne cresc aripi de cuvinte putând zbura peste anotimpuri şi chiar peste viaţă...Pentru că numai aşa, din zbor, plutim deasupra realităţii, reuşim să simţim adevărul din noi şi mai ales să iubim! Iată de ce vin aproape an de an la premierea acestui festival, pentru că-mi pare totul ireal şi simt că iubesc!...Acţiunea în sine atinge apogeul unei manifestări de excepţie, invitaţii chiar sunt de excepţie iar organizatorii ...ce să mai spun, sunt minunaţi...Felicitări!...Atmosfera plină de viscolul de afară s-a transformat încetul cu încetul în căldură sufletească, aducând cu ea mii de fluturi în stomac!La Mizil se trăieşte româneşte! Succes şi mult bine, vă doresc...